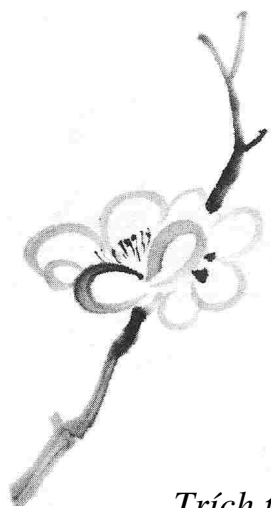
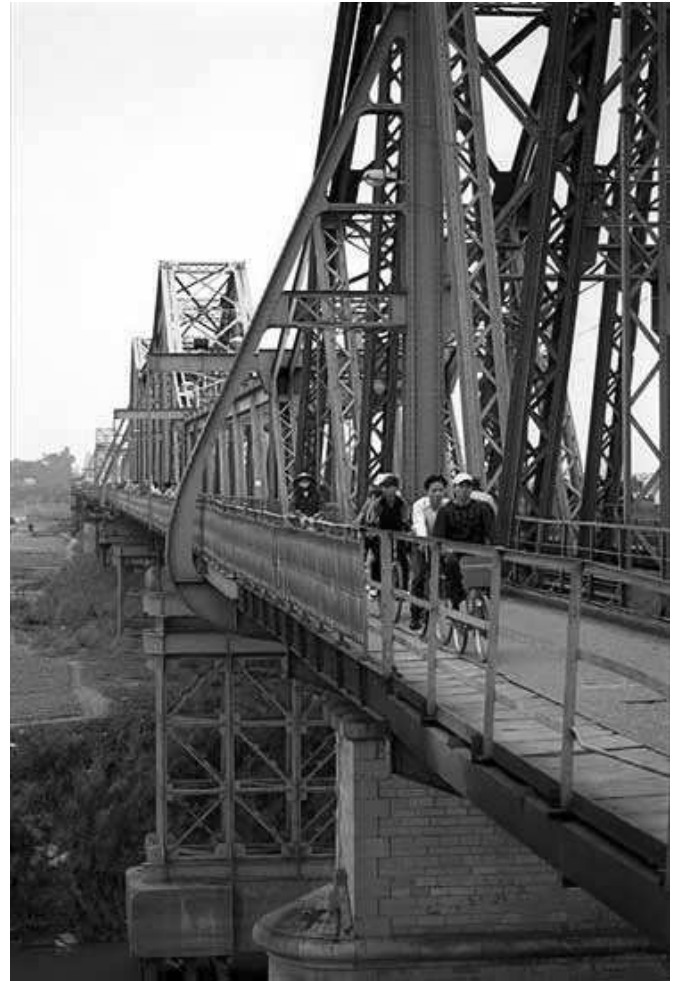

Bắc từ Dốc Gạch bắt sang
 Chính giữa đường sắt làm đường tàu đi
 Đồi bên nhịp sắt chữ chi
 Bên đi, bên lại chớ hề gặp nhau
 Còn hai bên cạnh rìa cầu
 Sắt chằng hoa thị đi cầu không kinh
 Hai vì đèn máy sáng tinh
 Ai đi đến đây có xinh chẳng là
 Kẻ đi người lại hằng hà
 Mưu kia nào kiệt tính đà cũng thông
 Bê khoát tàu chạy bên trong
 Khoát vừa ba thước đủ dùng không hơn
 Đường ô - tô chạy rập rờn
 Cũng khoát thước rưỡi đường tron phẳng lì
 Còn đường của An Nam đi
 Khoát hơn nửa thước vậ thì tính sao
 Bây giờ kể đến bề cao
 Cao hơn mười thước ai nào biết không
 Làm xong Tây tính tiền công
 Lập mưu, lập kế trả công chẳng rành
 Ché ra giấy bạc dâu xanh
 Trừ tiền giấy bút hết toanh dăm đồng
 Tiền công chẳng đáng tiền công
 Kẻ còn người mất mà lòng xót thay!
 Hội cầu năm ấy vui vầy
 Nhớ ngày hăm một tháng hai, công hoàn.

Đời Công Chánh

Trích thơ của Nguyễn Văn Cừ

Nhớ từ thuở hàn vi mới đỗ.
 Có tên vào "Lục Lộ Tê Pê"
 Mấy năm học tập đi về,
 Cái môn Công Chánh, cái nghề bánh bao.
 Trí những muốn, ước sao được dịp.
 Đem tài kia, xây đắp nước non.
 Đường đời nhẹ bước chân bon
 Khi vui lên Bắc, khi buồn xuống Nam.
 Trái công việc khi làm Cầu Công,
 Khi Đê Điều, khi bồng Thủy Nông,
 Lại khi đắp đập ngăn sông,
 Đa Nhim thủy điện có công hoàn thành.
 Lại những lúc gặp ghềnh Lộ Vận
 Nha mới thành, lặn dạn đời phen,
 "Cảng" kia xe chạy khắp miền,
 "Bằng" kia lo cấp chở chuyên trong ngoài